

MEDLEMSBREV hösten 2013

Från Albo Härad Hembygdsförening.

Året 2013 har som vanligt präglats av stort ideellt engagemang och mängder av olika aktiviteter. Föreningens tryckta årsprogram har varit välbesökt och uppskattat. Information och bilder finns på sidan REPORTAGE i föreningens hemsida, som i år verkar uppnå fantastiska 30 tusen besökare. Inledningsvis vill vi uppmärksamma en del utöver fastställda program som händer i Albo Härad och i vår hembygdsförening.

Året började med en inventering och värdering av föreningens kulturbyggnader utförd av Länsförsäkringar. Med missmod kunde vi konstatera att almarna vid Bondrumsgården drabbats av almsjukan och att tre av dem redan har fällts.

Det tar tid innan vi vänjer oss efter de sjuka almarna, men risken för olyckor får oss att bortse från känslorna.

En diskussion om vikten av föreningens helhetskänsla genomfördes. Den decentraliserade organisationen med ringar som ansvariga på de större kulturobjekten fungerar mycket bra, men ingen får glömma bort att även den vikitigaste delen är just en del i en enhet. Det finns endast en medlemsavgift i Albo Härad Hembygdsförening. Däremot finns det på ett par kulturobjekt årsavgift, vilken har till uppgift att direkt stödja kulturojektet.

Året fortsatte med att en långdragen brevväxling med Sveaskog, ägare till Glimmebodagården, givit resultat och erbjudande om köp av gården hade överlämnats vilket accepterades av föreningens styrelse.

En mycket glädjande möjlighet att även i fortsättningen kunna garantera Glimmebodagårdens framtida tillgänglighet för allmänheten.

Bilderna tagna vid lövsprickningen.

Under april månad lämnade föreningen in ansökan om byggnadsminnesförklaring av Skvaltkvarnen i Sillaröd.

Årets Olofsdag i S:t Olof omfattade två dagar och 800-årsjubileum med symposium och föredrag under en hel vecka.

Skådespel vid byastugan och marknadsbild från S:t Olof.

Föreningens policy beträffande gallring och mottagande av gåvor diskuterades och viss komplettering av policyn skall ske.

En berättareftermiddag på dialekt om 1870-talet genomfördes den 20 april i Agusa. Förhoppningsvis kommer vi kunna erbjuda detta i vårt program för 2014.

Kristihimmelfärdsbålet vid Agusastugan är en tradition.

Under maj-juni- juli och augusti genomförs många av de planerade aktiviteterna i föreningens program. Utöver detta diskuterade styrelsen ingående föreningens ekonomi och det ansvarstagande som finns med så många kulturobjekt. Den striktare bedömning av kulturbidrag som föreningen upplever från Länsstyrelsen kan innebära ett behov av ställningstagande och prioritering av kulturobjekten. Ett obehagligt måste, men nödvändigt. Föreningen har t.ex fått negativt förhandsbesked om bidrag till omläggning av tak på brydestuan i Åkarp. Motivet var att den inte har riksintresse. Föreningen har nu att ta reda på om det finns intresse hos allmänheten att den bevaras.

Bilder från brydestuans dag i Åkarp.

Arbete, vila och friluftsgudstjänst har varit en del av programmet i Krubbemölla.

En storträff med förtroendevalda genomfördes den 1 juni där huvudämnet var samtidsdokumentation. En intensiv förmiddag som resulterade i flera konkreta förslag. Ett av dessa har redan redovisats på hemsidan och några redovisas i detta medlemsblad och fler redovisas under 2014.

Härliga sommarbilder från Hallamölla.

En ingående diskussion har också genomförts huruvida icke medlemmar skall betala inträde för att deltaga i våra aktiviteter eller besöka våra kulturbyggnader. Svaret på dessa frågor är inte enkla, men grunden för föreningens fortlevnad är öppenhet för alla. Föreningen diskuterar utifrån den grunden möjligheter att åter införa medlemskort-fortsätta skriva medlemsbrev med till största delen information och samtidsdokumentation som endast når medlemmar, samt bli bättre på att motivera flera att stödja det helt ideella arbete som föreningen bedriver.

Under sensommaren och hösten har beslutade restureringar avslutats. Föreningens långsiktiga ambitioner med 3-årsplaner fortsätter, samtidigt som vi på ett eller annat sätt måste öka vårt kapital om alla kulturbyggnaderna skall behållas till glädje för kommande generationer. Planeringarna för 2014 då föreningen fyller 80 år har delvis tagit form, men ännu återstår en del arbete. Beslutat är dock att själva 80-årsdagen skall firas den 10 augusti 2014 i Andrarum. Ytterligare information kommer efterhand.

ALBO SPELMÄN:

Innehållet i denna berättelse är ett försök av Albo Härads Hembygdsförening att skapa kunskap, samtidsdokumentation beträffande folkmusiken och låtskatten i Albo Härad. Det visar sig att det är svårt få ett grepp om historiken för den oinvidde, men nerskriven dokumentation baserad på kunskapen förmedlad av Ingrid och Christer Olsson Vitemölla, (se bilden ovan på Ingrid o Christer utanför S:a Mellby väderkvarn) och inte minst baserad på kunskapen från Christers far Erik Olsson, som var en eldsjäl i bevarande och utförande vilket framgår nedan har gjort berättelsen möjlig. Genom Ingrids och Christers generösitet har en del mycket viktiga begrepp framförallt gällande Albo Spelmäns medlemmar, årtal m.m kunnat återges.

Folkmusikgruppen Albo Spelmän bildades 1981/1982.

Medlemmarna hade tidigare spelat i Österlens Spelmanslag och i början av 1980-talet började man mer och mer spela den lokala låtskatten från och i Albo Härad. Då kom namnet Albo Spelmän till.

Medlemmarna när gruppen bildades var Erik Olsson Vitaby, Edvin Brock Skogsdala Kivik, Edgar Olsson Glemmingebro, Susanne och Mats Brogårdh Ravlunda.

Hösten 1983 blev Ingrid och Christer Olsson Vitemölla medlemmar i gruppen efter mycket tränande under ledning av Christers far Erik Olsson. Mats Brogårdh hade då slutat p.g.a studier och Susanne Brogårdh gjorde tillfälligt uppehåll då hennes mor blivit sjuk. Alla i gruppen trakterade fiol.

Medlemsantalet utökades med Sven Westerlund och hans dotter Cathrin. Nu hade Albo Spelmän fått två klarinettister i gruppen. Tyvärr fick Sven Westerlund inte vara med i gruppen så länge eftersom han blev sjuk och gick bort. Nu var det Erik Olsson, Edvin Brock, Edgar Olsson, Susanne Brogårdh, Cathrin Westerlund, Ingrid och Christer Olsson fram till 1987 då Erik Olsson började känna av sin ålder och fick sluta sitt långa spelmansliv p.g.a sjukdom. Spelmansgänget fortsatte fram till år 1994.

Edgar Olsson som en längre tid haft besvär med sin astma slutade i gruppen. Även Edvin Brock började känna av ålderskrämpor och Susanne Brogårdh hade gift sig och flyttat till Dalby och Cathrin Westerlund hade tillträtt en kantorstjänst i Småland. Kvar i gruppen fanns nu Ingrid och Christer Olsson.

Under en tid hade Ingrid och Christer Olsson spelat parallellt med Gunilla Claeson och Peter Nilsson Brösarp. Detta hade pågått sedan 1978 då de tillsammans spelade fiol. De dansade också folkdans tillsammans i Albo Folkdanslag.

År 1990 började även dragspelaren Gert Persson Tommarp i danslaget och året 1991 träffades de alla fem regelbundet och spelade en blandad låtsamling. Albo Spelmän fortsatte i denna uppsättning. Totalt fem medlemmar varav fyra

spelade fiol och en dragspel.

Omkring år 2000 utökades gänget med Yvonne och Lars-Erik Thorelli som hade flyttat ner till Ravlunda från Stockholmstrakten. Yvonne Thorelli spelade dragspel och Lars-Erik Thorelli spelade nyckelharpa. Nu bestod gruppen Albo Spelmän av sju medlemmar som fortsatte spela tillsammans fram till hösten 2003. Hösten 2003 slutade Gunilla Claeson och Peter Nilsson i Albo Spelmän, men fortsatte spela i Albo Spelmanslag som består av Gunilla Claeson, Peter Nilsson, Yvonne Thorelli, Lars-Erik Thorelli, samt sedermera dragspelaren Gunnar Persson Ravlunda. (En särskild uppföljning av Albo Spelmanslag planeras).

Albo Spelmän består i nutid av Ingrid och Christer Olsson Vitemölla, Gert Persson Tommarp, samt Yvonne och Lars-Erik Thorelli Kivik.

Albo Spelmäns låtar:

Låtarna som spelats bestod till största delen av lokal folkmusik från Albo Härad. Både Erik Olsson och Edvin Brock hade under sin spelmanstid samlat på sig stora låtskatter. Många polskor från 1800-talet spelades men även valser, mazurkor, schottisar, kadriljer, brudmarscher och mycket mer. Erik Olssons nykomponerade låtar hade en given plats i låtsamlingen.

Från året 1994 då de äldre spelmännen inte var med längre förändrades repertoaren en del. Nu spelades även de låtar som gruppen hade lärt i tradition av äldre spelmän i andra delar av Skåne. I nutid spelas låtar från hela Sverige, men den lokala låtskatten ligger mycket varmt om hjärtat.

Framträdanden:

Albo Spelmän har under alla år glädjande nog haft ett gott samarbete med Albo Härad's Hembygdsförening. Detta har medfört att Albo Spelmän spelat på många olika arrangemang i hembygdsföreningens regi.

Albo Spelmän har också under årens lopp varit mycket anlitade till friluftsgudstjänster och kyrkspelningar i östra delen av Skåne från norr till söder. Några gånger på året har det också varit spel till bröllop och i några fall även begravningar. Alla medlemmar har under årens lopp mer eller mindre stått för

musiken till Albo folkdanslag både på hemmaplan och vid utlandsresor.

Personfakta om Spelmännen i Albo Spelmän 1981/1982-1994:

Erik Olsson föddes 1907 på Vitemölla fiskeläge. Han kallades Erik Bagare eftersom han var son till bagaren Henrik Olsson Vitemölla, men i spelmanskretsar var han känd som Videmylle Erik. Han intresserade sig i tidig ålder för musiken och fick sina första fiollektioner av skollärare Sundell Vitemölla. Vid 12 års ålder cyklade han till Bästekille för att ta lektioner för spelmannen Otto Roland.

Vid 17 års ålder var Erik Olsson redan en skicklig spelman och hade präntat ner en gedigen låtsamling. Han spelade då den tidens dansmusik. Bl.a har Erik skrivit och komponerat regnvädersvalsen och sommarvalsen. År 1954 flyttade Erik med familj till Vitaby där han hade satsat på fruktodling och gjorde då uppehåll i sitt spel.

Albo Folkdanslag startades av Maud Joneberg år 1959. När Otto Roland som hade varit spelman från starten började bli till åldern kommen och ville ha en medhjälpare plockade Erik Olsson fram fiolen igen. Detta var i början av 60-talet. Han spelade både till Albo folkdanslag och till Gärds folkdanslag. Dessutom spelade han på åtskilliga gammeldanskurser runt om i Skåne. I många år spelade han till dans på Frostavallen där danskurser hölls i Skånedistriktets regi. Han spelade också i Österlens spelmanslag som framgått tidigare från mitten av 1960-talet fram till Albo Spelmäns bildande i början av 1980-talet. Även klassisk musik fanns på hans repetoar och spelade i Simrishamns orkesterförening från 1979.

Erik Olsson är omnämnd som en fantastisk dansspelman och spelade rytmiskt de olika karaktärerna. Erik Olsson fortsatte fram till sin död 1992 att skriva

andrastämmor till sin stora låtsamling.

Edvin Brock Skogsdala föddes 1921 och dog 2005.

Edvin Brock började intressera sig för musik vid 12-års åldern. Han lärde sig själv spela fiol på gehör men på senare tid lärde han sig även spela efter notor. På 1940-talet spelade han dåtidens dansmusik ihop med dragspelaren Gert-Åke Eklund Kivik. Även Edvin Brock spelade till gammeldanskurser bl.a i Tommarps Bygdegård. Edvin Brock var också medlem i Österlens spelmanslag fram till dess Albo Spelmän startade i början av 1980-talet. Vid den tidpunkten hade Susanne Brogårdh Ravlunda startat gruppen Albotrall som framförde lokala visor där Edvin var en av medlemmarna.

Edvin Brock och Erik Olsson spelade till Albo folkdanslag på 1980-talet. När spelmanslaget åkte till USA på turné 1989 var Edvin Brock med och spelade för laget.

Edvin Brock var också känd som en skicklig spelman.

Edgar Olsson Glemmingebro levde till år 2007. Edgar Olsson var en av grundarna från starten och deltog aktivt i Albo Spelmän fram till 1994. Ingrid och Christer Olsson mötte honom i början av 1980-talet och blev imponerade av hans fina kompspel och hans stämspel. Även Edgar Olsson spelade för folkdanslaget speciellt vid uppvisningar och utlandsresor.

Han var utöver sin skicklighet som spelman också skicklig byggare av traskofioler som var speciella för Skåne.

Edgar Olsson, Edvin Brock och Erik Olsson var en trio som ofta och med glädje spelade tillsammans.

Susanne och Mats Brogårdh Haväng, ett musikaliskt syskonpar som Ingrid och Christer Olsson träffade när Albo Spelmän började spela ihop. Susanne spelade både fiol och flöjt. Hon var även duktig på att sjunga. Under några år samlade hon in gamla visor efter intervjuer med äldre människor runt om i Albobygden och arrangerade dessa för sin grupp Albotrall som gav ut två Lp skivor åren 1983 och 1989. Susanne flyttade till gården i Dalby efter giftermål, men fortsatte köra till Albo för träningar i Albo spelmän fram till 1994. I nutid är Susanne aktiv som en av de spelmän som spelar till Tornabygdens folkdanslag.

Mats Brogårdh spelade under flera år till barn och ungdomslaget i Albo folkdanslag. Han var också en av medlemmarna i Albotrall.

Sven och Cathrin Westerlund Vik. Sven Westerlund spelade fiol och klarinett. Han var medlem i Österlens spelmanslag från starten 1965 och i Albo Spelmän från mitten av 80-talet. I Albo Spelmän spelade han endast klarinett liksom dottern Cathrin. Sven Westerlund dog efter en kort tid i Albo Spelmän. Dottern Cathrine spelade i Albo spelmän fram till 1994.

Ingrid och Christer Olsson började spela fiol 1978, samtidigt som de började dansa folkdans i Albo folkdanslag. Intresset för musiken fanns och de hade under många år lyssnat till de äldre spelmännen när de var hemma hos Christers far Erik Olsson och spelade. Spelningarna i Albo Spelmän kombinerades med många fiolkurser på Tomelilla folkhögskola. Äldre spelmän som Bror Dahlgren Bjärsjölagård, Assar Bengtsson Malmö, Johan Nilsson Löderup gav Ingrid och Christer tillfälle att lyssna och lära av deras kunskaper. Även yngre spelmän som Reine Steen delade med sig av sina kunskaper, inte minst låtar bl.a från släkten Brolin.

Det var inte bara den skånska låtskatten som intresserade utan där kom även storspelmän från Dalarna som Ole Hjort och den kände Bingsjöspelmannen Pekkos Gustav. Dessutom spelade Ingrid och Christer med Gunilla Claeson och

Peter Nilsson från Brösarp.

Fr.o.m 1985 och fram till 1990 spelade Ingrid och Christer i en grupp som kallade sig Farfars Bidar under ledning av Reine Steen. Det var ett tiotal entusiaster som spelade de skånska låtarna. Farfars Bidar hade framträdande på många olika håll. Gruppen hade bl.a utbyte med spelmanslag från Göteborg och Danmark. Under tiden pågick spelningarna för Albo folkdanslag och barnlaget. I slutet på 1900-talet började Ingrid och Christer även dansa i Gärds folkdanslag. Där träffade de instruktörer från Barsebäcks folkdanslag som var duktiga polskedansare. Intresset vaknade och de började dansa i Barsebäck med fördjupning i den gamla polskdansen och bygdedanserna. Detta ledde i sin tur till en förfrågan från deras sida om spel till deras utlandsresor.

År 2004 dansade Ingrid och Christer upp för bronsmärket i polskdans i Trångsviken Jämtland. År 2005 dansade de upp till lilla silver.

Ingrid och Christer hade liksom Stina och Lennart Jeppsson Barsebäck alltid haft en dröm om att integrera musik och dans. Detta ledde till att de började arbeta fram ett häfte med beskrivningar, dvd och låtförslag till den skånska polskdansen som blev färdigt 2005. Häftet kallades Tretakt i Skåne. Efter ytterligare tre år - 2008 hade målet att erhålla Stora Silver i polskdans i Östersund uppnåtts.

Detta innebär att de är berömda och godkända traditionsbärare av de gamla bygde och polskdanserna i många olika landskap i Sverige.

Tretakt i Skåne ledde i sin tur till att överallt de drog fram i landet på polskdanskurser frågade man efter en cd med lämplig musik till de skånska danserna. Martorn spelade då in en cd som kallades Ti dans mé Martorn.

Ingrid och Christer tycker också mycket om den norska dansen och musiken. De har under många år bevittnat den stora norska Landskappleiken och även tävlat i mindre kappleik.

I nutid spelar Ingrid och Christer i Albo Spelmän där som framgått tidigare även Gert Persson samt Yvonne och Lars-Erik Thorelli som flyttat ner från Stockholm till Österlen ingår. Utöver allt detta spelar Ingrid och Christer i en grupp som kallar sig Låtlust och som har specialiserat sig på att spela de olika polskorna i

Sverige till dans.

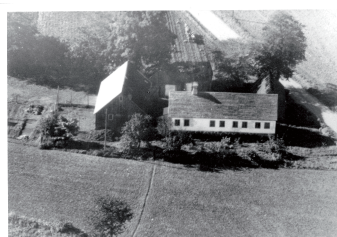
Ingrid och Christer är dansledare för Albo folkdanslag sedan 2003 och leder också delvis polskdansen i Barsebäcks folkdanslag.

Under åren 2005 - 2010 var de ett av tre danspar i dansgruppen Trionysos. De tävlade i Llangollen Wales och intog en hedrande tredjeplats, De dansade även på Ransäterstämman och på Skansen Stockholm m.m.

De senaste sex åren har de årligen spelat till Skånedistriktets polskdanskurser och till kurser på Visingsö m.m.

Dansen och musiken har under årens lopp skänkt oss så mycket glädje och den är en stor del av vårt liv avslutar Ingrid och Christer vid våra trevliga och innehållsrika träffar i deras hem på Vitemölla.

Sommarbesök i Mellby onsdagen den 31 juli 2013, vid tangetbordet Annchristin Hurtig

Stadigt, i juli eller augusti, kommer de på besök till sitt gamla föräldrahem, gården Mellby 75:1.

Besöket av systrarna har jag ärvt efter mina föräldrar. Sen vi flyttade hit 2008 har det varit varje år och vi ser redan fram emot 2014 års besök. Det började med att systrarna besökte sin barndoms granne för många, många år sedan och grannen ringde till min mor och frågade om de fick komma och titta hur allt förändrat sig, sedan de en gång bodde där. Det fick de så klart.

Här nedan följer lite minnen som de berättat om.

Gården som numera har postadress Mellby 751, 277 35 Kivik hade förr

fastighetsbeteckning Mellby 6 och köptes 1858 av systrarnas farfars far Måns Månsson. Det var Anders och Agda Persson som brukat gården tidigare. Efter Anders död klarade inte Agda av att ha kvar gården.

Sedan gick gården i arv till sonen Hans Månsson och därefter till hans son Anton Hansson.

Systrarna minns att de hjälpte till med de sysslor som de kunde, redan från tidig ålder. Allt från disk och sopning till att skura golv och hjälpa till med tvätt. Även skala potatis och laga köttbullar och rensa sill och plocka höns och své dem och ta ut innanmätet. Hela familjen fick hjälpa till när det var dags sätta och hacka samt plocka potatis och gallra/hacka betor och rabbor. På gården fanns 1 häst, några kor, grisar, höns samt kaniner och katter. De hade flera hundar, en 5-6 olika under deras uppväxt men oftast bara en åt gången. Ägg lämnades till handlaren Ivar Larsson i S. Mellby och handlaren Brink nere vid skolan. Då åktes det med häst och vagn. I utbyte mot äggen fick de kaffe, socker och andra specerier med sig hem.

Det fanns även andra affärer att handla i, bland annat Liljedals i Skogsdala och Helge Pettersson i S. Mellby.

Säden maldes först uppe i Mellby mölla men sen nere hos Esjörnssons i Kivik. Sedan lämnades mjöl till Mellbybagaren som kom varje vecka till gården med både grovt och halvfint bröd och ibland en jättegod vetefläta. Hos bagaren köptes vid högtider oftast en tårta för 5 kr men det fanns även en större storlek för 10 kr.

Hästen skoddes hos smeden E. Svensson uppe i S. Mellby. Ibland hände att några av ungarna fick åka med upp och det var väldigt spännande att titta på när hästen fick nya skor.

Skoltiden begicks i Mellby skola. De gick och cyklade till skolan som började kl 0820.

Fröknarna för första och andra klass var först Anna Andersson och sen Klara Jönsson. Klara hade även hand om syslöjden för flickorna. Man fick bland annat sticka grytlappar, halsdukar och sy hålsöm på örngott och lakan samt på sitt skolköksförkläde. Lärarna var år 3-4 Oscar Persson och år 5-7 Erik Jönsson. Högst upp fanns gymnastiksalen och längst ner i källaren fanns pojkarnas träslöjd som

Persson hade hand om.

I källaren fanns även de små sittbadkaren. När det var dags för bad så eldades det häftigare än vanligt så hela skolan var varm och skön den dagen.

Skolvaktmästare Friman kom och skrubgade alla på ryggen. På rasterna hoppade flickorna hage, hottade boll och hoppade rep eller spelade kula.

Systrarna minns en utflykt med buss till Lunds Domkyrka för att se klockspelet.

Det finns även ett minne från en julfest med lotteri där prästen Magni Andersson och hans fru skänkte en fin docka som man kunde vinna, om man gissade dockans namn. Svaret var Birgitta. Vem som vann dockan finns inget minne av.

På vintern satt man på bänken i kapprummet och åt sina smörgåsar och på sommaren satt man på lärarens trappa. De minns att pålägget ofta var honung. Behövde de tofflor eller halvsula skor gick de till skomakare Anton Nilsson och de minns att det doftade gott i hans verkstad.

På flygfotot som är taget på 1950-talet ser man dåvarande ägare köra med häst och årder uppe till höger, för det är dags att plocka upp potatisen.

1957 köpte mina föräldrar Eric och Hildur Borg gården.

Som ett tillägg måste jag säga

- att minnena från systrarnas skoltid och mina egna minnen, när jag själv gick i Mellby skola i början av 1960-talet, är skrämmande lika. Det var inte mycket som förändrades.

SAMTIDSDOKUMENTATION har blivit högst aktuellt och innebär vikten av att dokumentera så mycket som möjligt i nutid och bakåt i tiden. Normalt har vi dokumenterat från Dåtid och glömmer Nutid.

Föreningen har utökat begreppet samtidsdokumentation med sidorna Det blev aldrig nedtecknat och minnen-hem-hembygd på hemsidan. Hjälp oss att leva upp till våra ambitioner för kommande generationer.

Ett mycket bra och intressant exempel på samtidsdokumentation är häftena,

bilder från Eljarödsbygden.

Här är ett inslag i häfte nr: 1 under rubriken MIN HEMBYGD.

Med hembygd menas den trakt, där man är född och har tillbragt sina tidigare barndomsår samt inlärt sina första seder och bruk.

Min hembygd är belägen i Skåne, ungefär i mitten av Albo härad. Byn heter Eljaröd och ligger cirka 12 km från Östersjön. Närmaste järnvägsstation är Brösarp, som ligger cirka 7 km därifrån. Trakten är något kuperad. Bördiga åkerfält omväxla med en och annan liten skogsdunge. Det finns flera natursköna platser, bl.a den i norr vackert belägna Torskogen med sina ståtliga bokar samt sina branta sluttningar ned mot Hallaån eller Verkaån med dess rätt storartade vattenfall vid Hallamölla. Av näringarna äro boskapsskötsel och åkerbruk de förnämsta. Där finnas flera premierade småbruk, och det vittnar om att jordbruket gått raskt framåt. För övrigt finnas där mejeri, sågverk, vattenkvarnar m.m.

Folket är i allmänhet arbetsamt och framåtsträvande. I närheten av byn på en liten kulle finnes en gammal tingsplats, bestående av 7 stenar, som äro uppresta i en rundel. Av dessa är en något större och avsedd för domaren. Omkring 3 km från Eljaröd ligger Andrarums alunbruk, där i slutet av 1700-talet och i början av 1800-talet aluntillverkning bedrevs i större skala och som då sysselsatte ett hundratal arbetare. Det är någonting ganska enastående att se de av förbränd skiffer hoptransporterade, rödfärgade högarna, av vilka en del uppnår en höjd av ända till 30 m.

Då man nu talat om sin vackra hembygd med dess många minnen, bör man även älska hela sitt fosterland, som har så mycket av härlig natur att bjuda på.

Skoluppsats av Alfred Johnsson, ca 1910.

I medlemsbrevet som kommer till våren 2014 har vi planerat ett inslag av professorn och textilkonstnären Hans Krondahl född i Bertilstorp. Dessutom kommer vi berätta en del om föreningens arbete inför jubileumsåret 1934-2014.

Ringarna d.v.s den grupp som ansvarar för kulturobjektet på orten skall uttrycka

sitt engagemang både för respektive objekt, samt för föreningen i sin helhet.

Föreningens årsmöte beslutade höja medlemsavgiften från och med 2014 till 100 kronor per person. Vi hoppas naturligtvis att ännu fler stöder föreningens helt ideella verksamhet. Föreningens kulturobjekt och programaktiviteter är öppna för alla. Vår finansieringsdel av de årliga restaureringarna täcks inte av medlemsinsatserna, men är en oerhört viktig del i detta liksom allas ideella insatser i form av kaffeservering, lotterier m.m. Albo Härads Hembygdsförening är en ganska omfattande förening med stort ansvar inför kommande generationer och arbetar aktivt med en helt öppen information dels genom medlemsbrev, men också genom vår hemsida. En utmaning vi har framför oss är att utveckla kommunikation med er medlemmar. Detta är ett måste om vi skall vara med i konkurrensen om dig som person och kulturintressent, samt att du/ni skall känna er prioriterade som medlemmar.

DÄRFÖR BEHÖVER VI ERT STÖD.

Albo Härads Hembygdsförening tackar alla för ett fantastiskt 2013 och hoppas få se alla igen under 2014. Vi vill också önska alla

EN RIKTIGT GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR

ALBO HÄRADS HEMBYGDSFÖRENING

Vård av byggnadsminnen - vilja att värna dess framtid.

På föreningens uppdrag: Kenneth Olsson ordförande.

